

Pertrauka

◆◆◆ Leidžia Panevėžio „Minties“ gimnazijos gimnazistai ◆◆◆ 2014 m. balandis ◆◆◆

Kovą keturiasdešimt paukščių ant savo sparnų atnešė išsiligtą pavasarį. Anksčiau už visus prabudę jie čulba supdamiesi ant šakų ir, atrodo, tarsi patys medžiai mojuoja šakomis ir gieda... Visus tai veikia skirtingai: vieni įgauna jėgų ir ryžto įveikti savo priešininkus įvairiuose konkursuose, kiti išdrįsta pasakyti „Ne patyčioms!“, trečius apima nepamatuojamas noras dalintis savo gerumu, dar kitus aplanko kūrybiškumas. Ir, rodos, kiekvienas prisidedame prie to, kad šioje gimnazijoje būtų miela ir gera BŪTI.

Jūsų Vaida

Šiame numeryje skaitykite:

... labai svarbu su jaunais žmonėmis kalbėti apie jų profesinę ateitį, nes dažnai didžiausią dėmesį jaunuoliai skiria miesto, o ne universiteto ar specialybės pasirinkimui.

...mes džiaugiamės, kad Temidės statulėlė ir vėl mūsų rankose!

Vidutiniškai per dieną suvalgoma apie 300 karšto maisto porcijų ir dar daugiau bandelių 😊

...lietuvių kalbos mokytojos pasiūlė sukurti akrostichą pagal gimnazijos himno priedainio žodžius „Minties galia“.

Daug stengėsi džiaugėmės rezultatu: užrašytas žodis patiems kėlė susižavėjimą.

RENGINIAI

Atplasnojo, atskrido Poezijos pavasario paukštė...

Kovo mėnesį, kartu su iš šiltųjų kraštų grįžtančiais mūsų taip išsiilgtais sparnuočiais, į gimnaziją atplasnojo, atskrido ir Poezijos pavasario paukštė. Ji pakvietė gimnazistus atverti savo sielas ir įsileisti vidun kūrybos teikiamą džiaugsmą. Organizatorės Aušra Balčikonienė, Nijolė Krivickienė ir Eglė Noreikienė sulaukė atsako - net 68 mokiniai nuoširdžiai priėmė šį kvietimą.

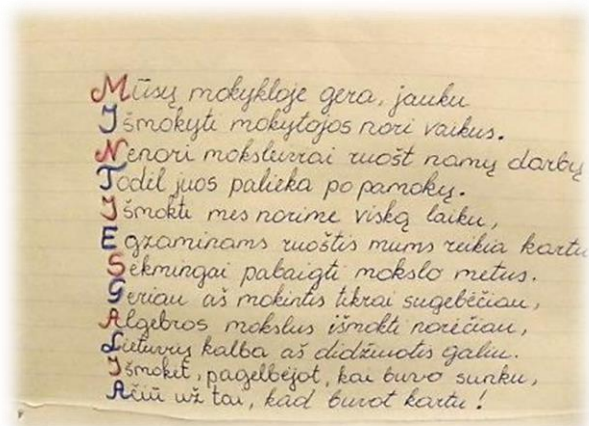
Projektas buvo skirtas Poezijos dienai, o kadangi rudenį mokykla minės dar ir 25-ąjį jubiliejų, lietuvių kalbos mokytojos pasiūlė sukurti akrostichą pagal gimnazijos himno priedainio žodžius „Minties galia“. Pakalbinta

lituanistė Nijolė Krivickienė pasidžiaugė ypatingai nuoširdžiais jaunųjų poetų Kasparo Gramaliausko iš III a klasės (mokytoja Emilija Gedraitienė) ir abiturientės Germantės Kukorytės (mokytoja Janina Gedvilienė) kūryba. Jie kone kasmet parengia šiam tradiciniam renginiui po pluoštelį savo poezijos, kuri, tikėtina, kada nors suguls į tikras knygas.

Kaip jaunesiems kūrėjams tai pavyko, spręsti galėjote nuo kovo 20-osios iki balandžio 5 dienos aplankę jų kūrybos parodą prie mokytojų kambario. O tuos, kurie ją praleidote, kviečiame paskaityti keletą kūrinių.

Vaida Batavičienė, lietuvių kalbos mokytoja

Mano klasė iš tiesų
Ieško visada kaltų,
Nori mokytis geriau,
Tik išeina dar blogiau.
Išeitis yra viena –
Eit mokyklon su daina,
Su geresne nuotaika.

Gera man gyventi čia,
Amžiais būsime drauge.
Lietuva, man tu viena
Išmintinga ir gera
Atminty vis būk gyva!

Ardo, pusto žiemos mūsų kelią,
Rytas aušta neramus.
Ar parodys savo galią
Sukdamos pūgos ratus?

Aras Pavasaris, I e klasė

Mindamas pramintus takus,
Iriusiu nuo rutinos.
Nuo rudenio prigulęs žvelgiu anapus,
Tarsi matyčiau savus,
Ieškančius tik dangaus grožybių.
Eilinė diena virsta
Spėlionėmis mūsų esybės...
Galbūt daug ką suprantu ne taip?
Ar nauji žaislai suteiks man stiprybės?
Laiptais kylu aukštyn, kol dalis manęs krenta –
Imsiuos darbų rytojo...
Abejoju tik, ar savim tikėt verta...

Žygimantas Kriščiūnas, III f klasė

„Minties“ gimnazija krepšiny dominuoja,
Ištis visus nuo kelio šluoja.
Nepralaimėjus lieka visada,
Todėl „Mintis“ labai gera.
Ir laimim mes juk visados,
Esam geriausi nuolatos.
Samas – direktorius ir treneris mūsų,
Gero į mus įdeda triūso,
Aikštėj aiškina, padeda, nepasiduoda,
Laimėjus „penkis“ visiems paduoda.
Ir jei nori tikrą krepšinį pamatyti,
Ateiki mūsų palaikyti!

Algirdas Darasevičius, II a klasė

Akrostichai

Keistas jausmas

Mus visus užplūsta keistas jausmas,
Ir nesuprasi, ar tai laimė, ar tai skausmas...
Nors ir atrodo – jis vėliau nubaus mus,
Tarytum iš dangaus nelauktas griausmas,
Išdrįstam pabandyt, galbūt pašauks mus
Elegantiškas ir širdžiai mielas šauksmas...
Sulauksim, nesulauksim, vis dvejojam,
Gal nenuitiks taip, kaip svajojom...
Ar pagaliau pasiryšime klajonėms
Link troškimų, apie kuriuos kasdien svajojam.
Ir nesuprasi, ar tai laimė, ar tai skausmas,
Ateina ilgai lauktas – meilės jausmas.

Marius Andreikėnas, III f klasė

Pamąstymai skaitant „Mažvydą“

Knyga

- Knygos... jos dabar nereikalingos,-
Juk daugelis šiandien taip pasakytų.
Bet kodėl gi neatsigręžiam atgal į praeitį?
Gal bijome išvysti tikrąją jos vertę?
O gal sutikti Prometėją?
Ar susapnuoti Mažvydą,
Kuris pirštu grūmotų ir sakytų:
*Mokslo šito trokšdavo turėti,
Ale to negalėjo nė vienu būdu gauti.
Jau nū(nai) ko tėvai niekada neregėjo!
Nū(nai) šitaip visa jūsump atėjo.*
Žinoma, „žmogus brangesnis nei knyga“,
Bet knyga – tai mūsų palikimas,
Ilgai brandinta ir tausota
Tarytum vynas prabangiausias,
Tarytum žemė daug kentėjus...
Nepalikim knygų užmaršty,
Jos vienintelė šviesa
Tamsiam gyvenimo kely.

Germantė Kukorytė, IV a klasė

Pirmoji meilė

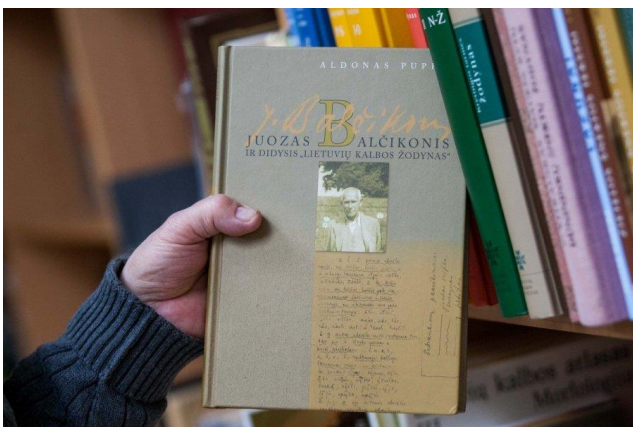
Tas pirmas, nepakartojamas jausmas.
Tas noras išlaikyti, nepaleisti,
Ko niekada dar nesame patyrę
(Patyrus lengva priprasti):
Dar nesu matęs tokių akių,
Nemačiau ir šypsenos tokios,
Negirdėjau dar tokio balso...
Tu man buvai pirmoji meilė...

Bet meilė pas tave atėjo, taip greitai ir išėjo.
Tik many tas jausmas kiekvieną vakarą virpėjo...

Kasparas Gramaliauskas, III a klasė

Kalbininkai ir gimnazistai paminėjo J. Balčikonio gimimo metines

Kovo 25-ąją Panevėžyje paminėtos vieno iš didžiausių mūsų krašto kalbininkų Juozo Balčikonio gimimo metinės ir naujos knygos apie J. Balčikonį sutiktuvės. „Minties“ gimnazijos mokinių grupė iš 1c klasės kartu su lietuvių kalbos mokytoja Emilija Gedraitiene dalyvavo šiuose renginiuose J. Balčikonio gimnazijoje. Pirmiausia susipažinome su

gimnazijos istorija, nes dalis mokinių yra ir muziejininkai. Kita minėjimo dalis vyko aktų salėje, kai svečiai, kalbininkai iš Vilniaus universiteto, Lietuvių kalbos instituto, grįžo iš Ėriškių, iš J. Balčikonio gimtinės. Savo naujausios knygos akcentus išdėstė docentas Aldonas Pupkis. „Žodyno autorius – visa tauta“, – taip teigė knygos „Juozas Balčikonis“ ir „Didysis lietuvių kalbos žodynas“ autorius. Apie didžiojo Panevėžio krašto kalbininko palikimą kalbėjo profesorius Bonifacas Stundžia. Mintimis apie kitus gimtosios kalbos tyrinėjimus pasidalijo Lionė Lapinskienė, lietuvių kalbos mokytoja, vertėja, redaktorė, žodžio ir knygos žmogus, Petro Būtėno palikimo tyrinėtoja, kuriai šiemet ir įteikta Petro Būtėno premija. Antanas Balašaitis, P. Būtėno premijos laureatas, besisvečiuojantis jau nebe pirmą kartą Panevėžyje, teigė, jog Balčikonio gimnazijoje „jaučiuosi lyg namie“. Susitikime dalyvavo ir Petro Būtėno sūnus Donatas, ir daug kitų Balčikonio pasekėjų. Vienuolika balčikoniečių gimnazistų suvaidino nostalgiką istoriją „Ak, vija pinavija...“, kurioje jausmingoji dalis lyg pasaka – laimės žiburys iš Jono Biliūno kūrybos. Renginį užbaigė nuotaikinga bei jausminga daina, užvesta renginio vedėjos, Lietuvių kalbos draugijos Panevėžio skyriaus valdybos narės Vitalijos Vasiliauskaitės.

Tadas Kaunelis, 1 c klasė

Išdrįsime pasakyti: „Patyčioms - ne!“

Kovo 24–28 dienomis gimnazijoje vyko iniciatyva „Veiksmo savaitė BE PATYČIŲ“, skirta sutelkti visuomenę patyčių problemos sprendimui.

Pirmadienį ji prasidėjo susitikimu su buvusiu gimnazijos mokiniu Mindaugu Baltuška, kuris teatro klasėje gausiai susirinkusiai auditorijai kalbėjo tema „Gyvenimo realybė“. 24 metų jaunuolis drąsiai dalijosi savo išgyvenimais ir gyvenimiška patirtimi, stebino auditoriją savo drąsa – nuotaikingais pasakojimais. Pavyzdžiui, kai vaikinys nusprendė mesti mokslus, nors likę buvo tik vieneri metai, jam atrodė, kad tai geras sprendimas, nes, pasak jo, mokslai varžė. Tik jis nepraleido to laiko veltui: dirbo, o nuo lapkričio iki kovo mėnesio, net metė iššūkį sau – išgyventi be šildymo. Nors gyventi -20 laipsnių patalpoje buvo labai šalta, – net vanduo, stovėjęs ant stalo užšaldavo, – jam pavyko! Vaikinys, gyvendamas Vilniuje, treniravo vaikus, filmavosi reklamoms, dalyvaudavo festivaliuose. Pasak jo, gyvenime yra labai svarbu turėti tikslų. Kaklo lūžis ir invalido vežimėlis – tai dar vienas gyvenimo mestas iššūkis, naujas siekis. Nepaisant visko, dabar yra kaip yra. Mindaugas jaučiasi laimės kūdikiu, kad po tokios traumos, C5 kaklo lūžio, jis gali valdyti didesnę savo kūno dalį, nes dažniausiai žmonės po tokių traumų gali labai mažai. Vaikinys ragino žmones gyvenime turėti tikslų ir jų siekti.

Trečiadienį, aktų salėje, vyko gimnazijos socialinės pedagogės Reditos Šarapajevienės organizuotas renginys „Ar galima paspausti ranką sugniaužus kumštį?“. Į gimnaziją atvyko kelios VIII klasių progimnazijų mokinių grupės, kurios kartu su gimnazistais diskutavo patyčių tema.

Ketvirtadienį gimnazijos pirmokai rinkosi teatro salėje ir dalyvavo psichologų Astos Diržinauskienės ir Akvilijos Kiburienės organizuotame renginyje prieš patyčias. Kadangi kovo 27-ąją minima ir Teatro diena, salėje kartu buvo ir teatro mokytoja, direktoriaus pavaduotoja Ramutė Stasevičienė bei teatro būrelio vadovė Birutė Beresnevičienė. Su jomis renginį stebėjo etikos mokytoja Irmina Urbonienė bei buvusi mūsų mokyklos mokinė Aušra Sakalauskatė. O prie pirmokų prisijungė ir jungtinė III klasių gimnazistų grupė. Komandos išsitraukė lapelius, kuriuose buvo pateiktos skirtingos patyčių situacijos. Gimnazistų užduotis buvo tą psichodramą suvaidinti. Po kiekvieno etudo buvo aiškinamasi, kaip elgtis tokioje situacijoje, ką daryti, kad to išvengtum? Tikimės, kad mokiniais ši valanda nepailgo ir leido susimąstyti apie patyčias ir jų pasekmes.

Patyčių tema kalbėjusi su gimnazijos psichologe **Asta Diržinauskienė**.

„Pertrauka“: Kas yra patyčios?

ASTA DIRŽINAUSKIENĖ: Patyčios dabar yra lyg tokia jaunimo bendravimo forma. Pavyzdžiui, dažnai pasitaiko įvairūs prasivardžiavimai ir dauguma tai priima kaip normalų dalyką, o kiti, jautresni žmonės, tai ima giliai į širdį ir dėl to blogai jaučiasi. Labai svarbu, kad tie, kurie taip kalba, prieš kažką sakydami pagalvotų, ar jų pasakytą juokelį supras kitas žmogus.

„Pertrauka“: Ar tenka išgirsti nusiskundimų, kad kažkas netinkamai elgiasi su žmogumi?

ASTA DIRŽINAUSKIENĖ: Tenka, neseniai buvo toks įvykis, jog vienai mergaitei nuolatos rašinėjo ir naktimis skambinėjo jai nepažįstamas žmogus. Tai tikrai nėra malonus dalykas.

„Pertrauka“: Kokiais būdais dažniausiai tyčiojamas?

ASTA DIRŽINAUSKIENĖ: Aktualiausi yra prasivardžiavimai, kai kuriems žmonėms trūksta tolerancijos ir supratimo, sugebėjimo priimti žmogų tokį, koks jis yra.

„Pertrauka“: Ar pas jus dažnai ateina mokiniai pasikonsultuoti, ar išsipasakoti, jog iš jų tyčiojasi?

ASTA DIRŽINAUSKIENĖ: 1-2 kartus per savaitę. Dažnai patys auklėtojai atveda mokinius, nors mokiniai paprastai teigia, kad nieko blogo nėra, viskas gerai, visgi auklėtojai pastebi, jog vaikas nuolatos nusiminęs ar nuliūdęs, o tai ir parodo, kad kažkas yra negerai.

„Pertrauka“: Ar yra būdų, kaip išvengti patyčių? Ką daryti, kai iš tavęs tyčiojasi?

ASTA DIRŽINAUSKIENĖ: Vos pajutus patyčias, reikia niekada netylėti. Būtina ieškoti pagalbos, pradėti veikti iš pat pradžių. Reikia pasisakyti auklėtojai, tėvams ar kitam artimam žmogui. Negalima leisti, kad jos įsitenėtų, nes tada būna blogai. Nuolatinės pašaipos ir patyčios labai smarkiai paveikia žmogaus psichiką, menkina jo pasitikėjimą savimi, gniuždo ir žlugdo žmogų iš vidaus.

„Pertrauka“: Kartais mokiniai bijo įsikišti, apginti skriaudžiamąjį, kad patys nenukentėtų, tad lieka tyliais stebėtojais. Kaip vertinate jų elgesį?

ASTA DIRŽINAUSKIENĖ: Visi žmonės, kurie stovi ir tik žiūri, yra skriaudėjo šalininkai. Jie galbūt nėra aktyvūs, tik stovi šalia ir nieko nedaro, vis tiek, taip elgdamiesi, jie atsiduria skriaudėjo pusėje.

„Pertrauka“: O ką daryti, jei šaiposi mokytojas? Ar teko sulaukti tokių skundų?

ASTA DIRŽINAUSKIENĖ: Patyčios gali būti ne tik mokinių tarpe, bet ir mokytojų. Tai yra kiekvieno žmogaus reikalas, kaip jis reaguoja į tam tikrą situaciją. Pasitaiko, kai mokytojas, padaręs klaidą, jos nepripažįsta, nors visi mokiniai tą mato. Kiti, atsidūrę panašioje situacijoje, prisipažįsta suklydę. Juk visko visiems pasitaiko. ☺ Tačiau būna ir taip, kad mokiniai tyčiojasi iš mokytojų, trukdo vesti pamokas, laido įvairias replikas.

„Pertrauka“: Ar jums pačiai yra tekę turėti mokykloje pravardę ar patirti patyčias?

ASTA DIRŽINAUSKIENĖ: Ne, bet neseniai važiauvau autobusu ir pirmokai vaikai mane pavadino psiche. O pravardžiavimų pasitaiko. Bet aš stengiuosi tokių dalykų labai nesureikšminti.

„Pertrauka“: Gal prisimenate kokių atmintin įstrigusių pavyzdžių iš savo praktikos, kai susiklosčiusi patyčių problema buvo išspręsta laimingai?

ASTA DIRŽINAUSKIENĖ: Taip, prieš keletą metų jauna mergina ir vaikinai buvo labai stipriai įsimylėję, tačiau jų draugystei nepitarė merginos tėvai. Jie susidarė neteisingą nuomonę tik jį pamatę. Mergina praleidinėdavo pamokas, kad tik galėtų susitikti su vyresniu draugu. Pasikalbėjus su tėvais ir jaunuoliais, ši problema buvo išspręsta. Svarbiausia yra kalbėtis, atsiverti ir tada visada yra randami sprendimai ir išeitis. Šioje situacijoje viskas baigėsi laimingai, pora iki šiol yra kartu. ☺

„Pertrauka“: Ką daryti, jei apie patiriamą skriaudą mokinys nedrįsta pasisakyti tėvams, mokytojams, mokyklos psichologui ar socialiniam pedagogui?

ASTA DIRŽINAUSKIENĖ: Jei žmogus nenori akis į akį išsipasakoti, galima tai padaryti anonimiškai - paskambinti į pagalbos linijas ir išsipasakoti kalbant telefonu.

„Pertrauka“: Ką norėtumėte pasakyti tiems, kurie tyčiojasi?

ASTA DIRŽINAUSKIENĖ: Suprasti, kad jiems yra reikalinga pagalba. Dažniausiai skriaudėjai auga šeimose, kuriose jie nėra mylimi, vyrauja šalti santykiai, jie nesijaučia saugūs ir patys nemylti savęs, jaučia neapykantą. Užgauliodami kitus, jie taip išsilieja. Tačiau tai nėra išeitis, taip problema neišsprendžiama, o tik skaudinami dar ir kiti žmonės. Todėl būtina atsiverti ir išsikalbėti. Juk net ir tie žmonės, kurie už nusikaltimus savo bausmę atlieka kalėjime, per tą laiką apmąsto tai, ką padarė ir ką turėtų keisti, kad būtų geriau. Išsikalbėjimas su psichologu jiems padeda, dažnai žmogus, išėjęs iš kalėjimo, supranta savo klaidas ir stengiasi pasitaisyti.

Atviras pokalbis su psichologe privertė susimąstyti. Tikiuosi, kad privers ir jus. Svarbiausia, niekada netylėti ir nebijoti išsipasakoti, juk vienam yra visada sunkiau. Manau, kad mes visi turime žmogų, kuriuo pasitikime ir galime išsikalbėti, tikėdamiesi supratimo ir palaikymo. Juk liaudies išmintis sako, kad nėra padėties be išeities.

Karolina Mikoliūnaitė, III f.kl.

PROJEKTAI

„Mes – Nevėžio vaikai“

Pavasaris – švarinimosi metas. Vis aukščiau kylantis termometro stulpelis ir šiltas balandžio 10-osios lietutis pakvietė grupę gimnazijos trečiųjų ekologių į ekologinį žygį „Mes – Nevėžio vaikai“. Mokiniai ir juos lydinti mokytojos žvalgėsi po Panevėžio apylinkes, bandė vizualiai įvertinti Nevėžio pakrančių ekologinę padėtį, rinko šiukšles prie pėsčiųjų ir dviratininkų tako, o atnešę prie konteinerių, dar ir išrūšiavo.

Džiaugiamės savo pilietiškais mokiniais, gerbiančiais juos supančią aplinką, darančiais teigiamą poveikį gamtai ir žmonėms.

Giedrė Kraujelienė, Daiva Gronskienė ir Rimalda Vitkevičienė

Trečią kartą kylam LIFTU

III f klasės auklėtoja Regina Vezbergienė

Vasario 25 dieną III a ir III f klasių mokiniai dalyvavo DNB banko edukacinio projekto LIFTAS verslumo pamokose, kurias vedė asmeninė bankininkė Diana Umbrienė. Gimnazistai įgijo žinių apie finansinę atsakomybę, verslumą ir gerąją praktiką. Mokiniai rašė, kur jie nori būti po X metų, kūrė savo verslo idėjas įgyvendinimo tikslus, diskutavo apie svarbias verslininko savybes: atsakingumą, kūrybiškumą, ryžtingumą. Jei esi verslus, turi sugebėti mokytis, suprasti, taikyti, veikti. Verslus žmogus pamato tokius dalykus, kurių nepastebi kiti žmonės. Jei nori rezultato, - veik!

Vėliau gimnazistai rašys motyvacinį laišką, kodėl nori dalyvauti didžiajame LIFTO renginyje – verslumo seminare Vilniuje. Renginyje moksleiviai galės pasisemti dar daugiau vertingų žinių iš banko ir Lietuvos verslo profesionalų. Į šį seminarą bus pakviestos tik penkios versliausios ir originaliausios klasės.

Linkime sėkmės mūsų versliausioms klasėms!

Kaip mes rašėme žodį LIETUVA

1c klasė, sužinojusi apie projektą „Rašau Lietuvos vardą“, skirtą Lietuvos vardo paminėjimui rašytiniuose šaltiniuose, nusprendė jame dalyvauti ir taip atskleisti patriotiškumą, meilę savo šaliai bei išreikšti ypatingą pagarbą žodžiui Lietuva. LIETUVA – tai žodis, turintis daug reikšmių kiekvienam asmeniškai.

Užduotis lyg ir paprasta – užrašyti žodį LIETUVA. Ši idėja mūsų klasei pasirodė geniali, bet reikalaujanti nemažai kūrybingumo. Kūrybiškumas mums nesvetimas, tad klasės „galvoms“ Akvilinai ir Monikai kilo mintis pavaizduoti šį žodį naudojant gimnazistų kūnus, tiksliau – mūsų veidus. Sumąstyta paimti juodo audeklo, per kurio kiaurymes besišypsantys veidai vaizduotų žmonių įvairovę, jų nuotaikas, o sujungus būtų galima perskaityti žodį LIETUVA.

To padaryti iš pirmo karto nepavyko, reikėjo gerai paskaičiuoti audeklo plotą. Susirinkę antrą dieną vėl gulėme ant grindų, sudarėme apatinę užrašo dalį, kiti pritūpę ar stovėdami – sudarė viršutinę. Vėl problema: kiaurymių daugiau negu mūsų. Teko žodį skaidyti į dvi dalis, nes Emilija pasiūlė sujungti dvi nuotraukas... Daug stengėsi džiaugėmės rezultatu: užrašytas žodis patiems kėlė susižavėjimą. Savo nuotrauką išsiuntėme „Vermės“ leidyklos konkursui „Rašau Lietuvos vardą“.

Projektas teikė klasei daug nuostabaus laiko bendradarbiauti, įtvirtinti pasitikėjimą.

Tadas Kaunelis, 1c klasė

Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimo dieną – teatralizuotas mokinių mitingas

Kovo 11 dieną Lietuva švenčia Nepriklausomybės atkūrimo dieną, ta proga kovo 10-osios rytą gimnazistai rinkosi į teatralizuotą mitingą mokyklos kiemelyje. Renginio vedėjai skelbė: 1990 m. kovo 11 d. Lietuvos Respublikos Aukščiausioji Taryba pasirašė Lietuvos nepriklausomybės atstatymo aktą, kuriame rašoma, kad atstatomas 1940 m. svetimos jėgos panaikintas Lietuvos Valstybės suvereninių galių vykdymas ir Lietuva nuo šiol yra nepriklausoma valstybė. Aktą pasirašė LR Aukščiausiosios Tarybos Pirmininkas Vytautas Landsbergis ir kiti Tarybos nariai.

Ar lengva buvo mūsų valstybingumui įsitvirtinti? Sovietų vadovybės požiūris į Kovo 11-ąją neteikė greitų vilčių. Jie matė Lietuvos parlamento sprendime tik išsišokimą, įžeidimą Kremlui ir nesirengė atsakyti savo „istorinių“ strateginių užkariavimų.

Teatralizuotame mitinge mokiniai regėjo šią priešpriešą - OMON būrys, siautėjęs keletą valandų, buvo išprašytas lauk gausaus būrio Lietuvos simbolika išsiskiriančių mitingo dalyvių.

Kiemelyje plazdėjo ir mokinių kurti plakatai, kurie priminė Lietuvos kelio į laisvę simbolius. Aš didžiuojuosi savo šalies žmonėmis, sugrąžinusiems mums laisvę. O tu ar jauti laisvę savo širdimi?

Prisiminimais apie 1990-ųjų Kovo 11-ąją sutiko pasidalinti istorijos mokytojai.

Vaidotas Rulys: „1990-ųjų Kovo 11-ąją žmonės turėjo daug vilčių ir lūkesčių. Tą dieną buvo begalė gerų emocijų, nors baimės ir neramumo jausmas niekur nedingo. Žmonės nežinojo, kaip į tokį įvykį sureaguos Sovietų Sąjungos valdžia. Ši diena kažkuo primena dabartinius įvykius, vykstančius Ukrainoje.“

Aušra Sučylienė: „Pamenu tą dieną – snigo. ☺ Aš džiaugiuosi, kad Lietuva nepriklausoma šalis, nepaisant to, kad daug kas ilgisi gyvenimo „prie ruso“. Didžiuojuosi, jog esame pirmoji Europos Sąjungos šalis, kuri atkūrė nepriklausomybę net 4 kartus ir nepabijojė pasipriešinti rusams. Tą dieną tikrai labai jautėsi tautos sutelktumas,

žmonių neišgąsdino prasidėjusi ekonominė blokada – atjungtas karštas vanduo ir gyvenimas be benzino. Manau, mano karta šį įvykį vertina gerai, nepaisant to, kad dabar daug lietuvių yra emigravusių. Kai kurie iš jų yra net didesni Lietuvos patriotai, sakydami, jog „Lietuvoje ir plytos žydi ☺“. O jaunimas taip pat nėra abejingas, nemanau, kad jiems ši šventė nėra nesvarbi. Juk jie – tai pirmą nepriklausomoje valstybėje gimusi karta. Lietuva yra stipri šalis, parodanti pasauliui, kad ji nesusitaikys su nelaisve.“

Karolina Mikoliūnaitė, III f klasė

Apdovanoti respublikinio rašinių konkurso „Gyvybė – dovana, branginkime ją“ dalyviai

2014 metų balandžio 4 dieną Panevėžio „Minties“ gimnazijoje vyko III-asis tradicinis respublikinis rašinių konkursas „Gyvybė - dovana, branginkime ją“, skirtas Gyvybės dienai. Jį organizavusios mokytojos: Emilija Giedraitienė, Janina Gedvilienė, Aušra Balčikonienė, Nijolė Krivickienė ir Ramutė Stasevičienė kvietė I-IV klasių gimnazistus nepraleisti puikios progos pasidalinti mintimis apie didžiausią vertybę – gyvybę ir parodyti kūrybiškumą savo darbuose.

Konkursas sulaukė aktyvaus palaikymo: gauti 62 darbai, atitinkantys nuostatų reikalavimus. Daugiausia rašinių pateikė savos gimnazijos mokiniai, 30 darbų atsiųsta iš kitų mokyklų. Net keturi darbai – iš Tauragės „Versmės“ gimnazijos, po tris iš Tauragės Suaugusiųjų švietimo centro, Alytaus profesinio rengimo centro, Vilkaviškio rajono Gražiškių gimnazijos, po du darbus iš Kauno rajono Garliavos Adomo Mitkaus vidurinės mokyklos, VDU „Rasos“ ir Šiaulių Didždvario gimnazijų. O atsižvelgus į amžiaus ir gebėjimų skirtumus, darbų kiekį, išskirtos amžiaus grupės dėl laureatų skyrimo. Atskirai vertinti I, II, III, IV gimnazinių klasių mokinių darbai. Konkurso organizatorės teigė, kad darbai skyrėsi autorių pasirinktu žanru, argumentavimo kryptingumu, nes vieni buvo analitiniai ar samprotaujamojo tipo, rašyti publicistiniu stiliumi, kiti – pasakojamojo, refleksinio tipo, atskleidžiantys autoriaus kultūrinę ir socialinę kompetenciją, dar kiti išsiskyrė meniniu įtaigumu, originalia individualia raiška. Jos džiaugėsi, kad visi konkursui atsiųsti darbai rodo mokinių rūpinimąsi gyvybe, atskleidžia jų vertybines nuostatas, aktyvią poziciją saugant gyvybę ir savitai mąstant apie pasaulį ir žmogų.

Geriausio pirmoko rašinio nugalėtoja tapo **Ornela Kviecinskaitė** iš VDU „Rasos“ gimnazijos (mokytoja Audronė Tuminauskienė). Jos darbas išsiskyrė ypač savita minties apie gyvybę plėtoje, pasitelkiant dienoraščio žanrą. II-oji vieta už originalų gyvybės temos pojūtį literatūroje ir gyvenime skirta **Ivetai Gelžinytei** iš Panevėžio „Minties“ gimnazijos (mokytoja Emilija Gedraitienė). III-oji vieta - už brandų, individualiai išgyventos patirties atskleidimą atsakingo žmogaus akimis atiteko **Ieva Janulevičiūtei** iš Vilkaviškio rajono Gražiškių gimnazijos (mokytoja Rasa Kvirevičienė).

Geriausio antroko darbo autorė - **Monika Masikonytė** iš Kaišiadorių Algirdo Brazausko gimnazijos (mokytoja Janina Kuliešienė). Jos rašinys apdovanotas už įdomią, šviesią istoriją su savita fabula, jautrumą kalbant gyvybės tema. II-osios vietos laureatu už temos atskleidimo originalumą, modernų minties plėtojimą, savitą raišką paskelbtas **Kipras Morkūnas**, besimokantis Druskininkų „Ryto“ gimnazijoje (mokytoja Ramutė Karlonienė). III-oji vieta - už atsakingą, jautrų svarstymą gyvybės tema paskirta **Robertai Samolytei** iš Radviliškio Gražinos pagrindinės mokyklos (mokytoja Auksė Jasilionienė).

III klasių grupės nugalėtoja pripažinta **Ieva Petraitytė** iš Panevėžio „Minties“ gimnazijos (mokytoja Emilija Gedraitienė). Ji sveikinta už savitai įžvelgtą, globaliai aptartą problemą, remiantis įvairiais kontekstais. II-osios vietos laureate tapo **Laura Juozaponytė**, kuri atsiuntė įdomų, originalų požiūrį ir nuostatą padėti žmonėms įgyvendinti savo svajonę atskleidžiantį darbėlį iš Anykščių Jono Biliūno gimnazijos. II-oji vieta taip pat atiteko ir **Teodorai Anulytei** iš Tauragės „Versmės“ gimnazijos (mokytoja Audronė Anulienė). Rašinys įvertintas už pasakojimą apie savo santykį su gyvybe ir optimistinę gaidą svajojant apie ateitį. III-ąją vietą dalinasi net trys Panevėžio „Minties“ gimnazijos merginos: **Karolina Mikoliūnaitė** (mokytoja Adelė Samuolienė), sukūrusi menišką vaizdelį apie saulę – gyvybės šaltinį, **Enrika Navikaitė** (mokytoja Emilija Gedraitienė), patraukliai susiejusi kultūros patirtį su gyvybės tema, ir **Dominyka Jundulaitė** (mokytoja Emilija Gedraitienė), įvertinta už įdomią kalbančiojo poziciją gyvybės atžvilgiu ir rėmimąsi istorine literatūra.

IV klasių grupės nugalėtojai buvo net šeši. Geriausio rašinio už puikią, savitą

raišką, jautrų žvilgsnį į šiuolaikinį pasaulį plėtojant gyvybės temą, autore įvardinta **Agnė Rapkevičiūtė** iš Panevėžio „Minties“ gimnazijos (mokytoja Janina Gedvilienė). II-osios vietos nugalėtojomis paskelbtos dvi gimnazistės: **Edita Endziulaitė** iš Panevėžio Vytauto Žemkalnio gimnazijos, įvertinta už logišką, nuoseklų gyvybingumo temos analizavimą, paremtą kultūrine patirtimi, ir **Greta Griškaitytė** iš Vilkaviškio rajono Gražiškių gimnazijos (mokytoja Rasa Kvirevičienė), kuri savo rašinyje savitai atskleidė gyvybės problemą per svarbiausią visuomenės ląstelę - šeimą. III-ąją vietą dalinasi net trys Panevėžio „Minties“ gimnazijos gimnazistai: **Edgaras Kazimieras Kazlauskas** (mokytoja Janina Gedvilienė), įvertintas už įdomią kalbančiojo poziciją gyvybės atžvilgiu ir savitą filosofinį interpretavimą, **Evelina Muškietaitė** (mokytoja Danguolė Smalinskienė), kurios rašinys išsiskyrė meniniu įtaigumu ir originalia individualia raiška bei **Germantė Kukorytė** (mokytoja Janina Gedvilienė), - už globalų susirūpinimą dėl gyvybės, savitai komponuojant samprotavimą.

Paskatinimo raštais apdovanotos: **Gerda Nivinskaitė** iš Panevėžio „Minties“ gimnazijos (mokytoja Danguolė Smalinskienė), už savitą literatūrinės patirties siejimą su tema, **Justina Baltušytė** iš Tauragės „Versmės“ gimnazijos (mokytoja Audronė Aniulienė), už savitą laiško formos pasirinkimą svarstant gyvybės temą, **Sandra Kerpienė** iš Tauragės Suaugusiųjų mokymo centro (mokytoja Audronė Aniulienė), už temos sąsają su šių metų kultūros aktualija – Kristijonu Donelaičiu ir **Ieva Griškaitytė** iš Vilkaviškio rajono Gražiškių gimnazijos (mokytoja Rasa Kvirevičienė), už savitą problemos atskleidimą įvairių kultūrų aspektais. Visiems kitiems respublikinio konkurso dalyviams buvo įteiktos „Minties“ gimnazijos padėkos.

Konkurso laureatai buvo pakviesti dalyvauti balandžio 10 d. 14 val. Panevėžio Lėlių vežimo teatre vykusiame renginyje. Čia šie dalyviai, atvykę iš Panevėžio, Tauragės, Alytaus, Vilkaviškio, Kauno, Šiaulių ir Anykščių miestų, buvo pasveikinti ir apdovanoti. Konkurso vedėjais tapo mūsų gimnazijos III a klasės vaikinai - Kornelijus Valantiejus ir Gustas Lapkovas.

Renginio pradžioje dainomis visus pasveikino mūsų pirmokai. Po to apdovanojimų ceremoniją tęsė Panevėžio „Minties“ gimnazijos direktorius Egidijus Samas, kuris padėjo visiems dalyvavusiems ir atvykusiems, taip pat padėkos žodį tarė ir Panevėžio miesto Švietimo skyriaus vyriausias specialistas Juozas Gibas. Visiems dalyviams direktorius Egidijus Samas kartu su lietuvių kalbos mokytoja Emilija Gedraitiene bei mokyklos pavaduotoja Ramute Stasevičiene įteikė padėkas. Laureatai gavo atminimo dovanėles: CD diską su visų konkurso dalyvių darbais, kalendorių su mokyklos simbolika ir obuolį – vaisiaus ir gyvybės simbolį. Po apdovanojimų pirmųjų vietų nugalėtojai skaitė savo darbų ištraukas. Renginio pabaigoje buvo parodytas Panevėžio Lėlių vežimo teatro spektaklis „Našlaitė Elenytė ir Jonukas avinukas“.

Organizatorių vardu, sveikiname laureatus ir dėkojame visiems konkurse dalyvavusiems mokiniams bei jų mokytojams. Tikimės sulaukti tokių originalių, įdomių rašinių ir kitais metais.

Karolina Mikoliūnaitė, III f klasės mokinė ir Vaida Batavičienė, laikraščio „Pertrauka“ redaktorė Nuotraukos Modestos Stankevičiūtės, III f klasė

Kovo 20-ąją gimnazijoje, kaip ir visame pasaulyje, buvo paminėta Žemės diena. Jos vėliavą mokyklos kieme ir prie Panevėžio miesto savivaldybės iškėlė skautų draugijos „Gabija“ nariai. Nuo tos dienos gimnazijoje tvyrojo šventiška nuotaika, kurią padėjo sukurti ne tik kiemelyje plevėsuojanti vėliava, bet ir mokinių darbais išpuošta aplinka.

Šia proga mokykloje vyko integruotas projektas „Viena giminė, viena kalba, viena žemė“ ir daug įvairių renginių, kurių pagrindinis akcentas buvo padėti suprasti, kokia svarbi yra vienintelė mūsų visų motina Žemė. Jau nuo vasario

Žemė – mūsų visų namai

mėnesio yra renkama „Žalioji klasė“, į kurią gali pretenduoti I-II klasių gimnazistai. Mokyklos sienas puošė įvairios piešinių, fotografijų, plakatų ir kitos parodos: „Metų laikai“, „Viena žemė“ bei „Pavasarinė verba“. Be to, trečiokai I-II-ų klasių gimnazistams vedė paskaitas „Mokausi tave mylėti, Žemė“, buvo vykdoma pasaulietinė akcija „Išjunk šviesą – padėk gamtai“, taip pat kartu su bibliotekininėmis organizuota makulatūros rinkimo akcija „Saugok medį“. Dar gimnazistai dalyvavo konkurseose: „Rašau apie Žemę“ ir „Mano eksperimentas“. Gamtos mokslų pamokose vestos Panevėžio ekologijos skyriaus visuomenės sveikatos biuro atstovų paskaitos aplinkosaugos ir sveikatos klausimais, vyko A.Skučo „Vaikystės dienoraštis“, A.Matelio „Skrydis per Lietuvą“ bei „Moteris – fizikė, chemikė“ filmų peržiūros. Gimnazijoje pamokas vedė buvusios mokinės – Irma Konovalova, kuri pasakojo apie studijas užsienyje, ir Monika Navalinskaitė, kalbėjusi apie studijavimą Panevėžio kolegijoje. Mokyklos chemikų būrelis savo pagamintu muilu pasidalino su mokyklos bendruomene.

Šių renginių dėka gimnazistai galėjo nors šiek tiek pagalvoti apie Žemės svarbą ir Jai padėkoti nors ir mažu, bet savo rankomis padarytu darbeliu, ir taip parodyti, kad Žemė yra mūsų namai. Jei ne ji – mūsų visų net nebūtų.

Karolina Mikoliūnaitė, III f klasė

„Lošėjai“ „Temidės“ finale – vieni geriausių Lietuvoje!

Kovo 20 d. mūsų gimnazistai paminėjo ne tik Žemės dieną, bet ir sėkmingai sudalyvavo „Temidėje“ – respublikiniame teisinių žinių konkurse, kurį jau daug metų organizuoja Panevėžio apskrities vyriausiasis policijos komisariatas. Mūsų mokykla sėkmę šiame konkurse bando jau nuo 1998 m. Per tiek laiko pasiekėme aukštų pozicijų – du kartus finale džiaugėmės antrąja vieta.

Šiais metais II-asis jo etapas buvo organizuojamas mūsų gimnazijoje. Aktų salėje susirinko trys varžovų komandos: iš 5-osios gimnazijos (*Eimantė Barzdaitė, Vėjūnė Butkūnaitė, Ugnė Mickevičiūtė, Paulius Rajeckas ir Benas Šidlauskas*), „Šaltinio“ progimnazijos (*Ineta Adomonytė, Justas Čepukas, Ieva Kanopaitė, Martynas Kudlis ir Eivina Pravolionytė*) ir mūsų gimnaziją atstovaujantys trečiokai: *Agnė Adamonytė, Marius Andreikėnas, Kaspars Gramaliauskas, Žygimantas Kriščiūnas ir Taisija Logoida*. Jiems video medžiagą parengė III a klasės gimnazistas *Daumantas Pipiras*, kitas pagalbinės priemonės ruošė III f klasės gimnazistas *Ainis Kulikauskas*, ruošiant meninę dalį daug prisidėjo teatro būrelio vadovė *Birutė Beresnevičienė*, direktoriaus pavaduotoja popamokinei veiklai *Ramutė Stasevičienė*. Salėje už dalyvius sirgo trys didžiulės palaikymo komandos!

Šio renginio vedėjas buvo Panevėžio miesto pirmojo policijos komisariato Prevencijos poskyrio viršininkas Saulius Daugirdas. Konkursą sudarė šeši turai, kuriuos balais vertino komisija. Ją sudarė: Panevėžio apskrities vyriausiojo policijos komisariato Viešosios tvarkos biuro Prevencijos poskyrio viršininkė Danguolė Žiaugrienė, Viešųjų ryšių grupės vyresnysis specialistas Raimondas Šimiliūnas, miesto savivaldybės administracijos Švietimo skyriaus vyriausioji ugdymo įstaigų specialistė Audronė Bagdanskienė, prokurorė Kristina Ulienė, Vaiko teisių apsaugos skyriaus vyriausioji specialistė Daiva Simonaitienė ir Kelių policijos biuro administracinės veiklos ir eismo įvykių tyrimo poskyrio viršininkas Einis Kudžma.

Pirmajame ture visos trys komandos turėjo prisistatyti. Burtų keliu pirmieji tai padaryti turėjo „Šaltinio“ progimnazijos mokiniai, pasivadinę „Kniaudiškių detektyvais“, antroji pasirodė mūsų gimnaziją atstovaujanti mokinių komanda „Lošėjai“ ir tretieji – „Penktosios“ gimnazijos mokiniai, pavadinimu „5-oji kuopa“. Visų grupių prisistatymai buvo

originalūs ir unikalūs, juos bežiūrint ne vieno žiūrovo veide nušvito šypsena, o iš kitų nuaidėjo ir garsus juokas. ☺ Antrajame ture buvo tikrinamos teisinės žinios – komandos sprendė testus. Trečiajame ture varžovai iš anksto buvo pasirengę vaidybinei užduočiai. Kiekviena komanda suvaidino situaciją su keliais nusikaltimais ir pažeidimais, o priešininkų komanda turėjo atidžiai stebėti pasirodymą ir tuos pažeidimus išvardinti. Ketvirtajame ture dalyvių laukė kūrybinė užduotis „Dienoraštis“. „Kniaudiškių detektyvai“ parodė kūrybinį filmuką apie patyčias – „Atsiskyrėlis“, „Lošėjai“ parengė pristatymą apie gimnazijos pasiekimus ir nuopelnus, o „5-osios kuopos“ komanda pristatė kiekvieną savo grupės narį, taip pat nepamiršo paminėti ir 5-osios gimnazijos nuopelnų. ☺ Penktoji užduotis – kriminalinė mįslė. Ir paskutinis, bet ne ką mažiau svarbus, šeštasis turas – atsiseikinimas. Viską susumavus, gautas aukščiausias rezultatas – 389 balai – nudžiugino „Minties“ gimnazijos komandą „Lošėjai“ ir jos sirgalius. Užimta I-oji vieta nulėmė patekimą į III-ąjį Temidės etapą! Akivaizdu, kad pasiteisino „Lošėjų“ įdėtos pastangos, darbas ir šūkis: „Rizikuojantys, statantys ir išlošiantys prasmingą gyvenimą!“. II-oji vieta atiteko 5-osios gimnazijos komandai, surinkusiai 347 balus ir III-oje vietoje liko „Šaltinio“ progimnazija, kuri surinko 312 balus. Dalyvius atminimo dovanėlėmis džiugino rėmėjai: dienraštis „Panevėžio balsas“, prekybos ir pramogų centras „Rožynas“, AB TEO LT, Panevėžio miesto savivaldybė.

Įveikę šį etapą, „Lošėjai“ balandžio 14 dieną su penkiomis rajonų mokinių komandomis varžėsi dėl patekimo į finalą ir dėl galimybės atstovauti Panevėžio apskričiai. Ir antrą kartą „Lošėjų“ pastangos pasiteisino! Bilietas į respublikinį „Temidės“ finalą buvo mūsų gimnazistų rankose.

Balandžio 25-ąją Juozo Miltinio dramos teatre vyko „Temidės“ finalas, kur dėl geriausio titulo varžėsi net 10 stiprių, protingų ir pergalės siekiančių komandų iš visos Lietuvos. Šio renginio vedėjas tapo Panevėžio apskrities vyriausiojo policijos komisariato viešųjų ryšių grupės vyresnysis specialistas Raimondas Šimiliūnas ir garsi teatro bei kino aktorė Toma Razmislavičiūtė-Juodė. Konkurse varžėsi - Utenos „Dauniškio“ gimnazijos komanda, pasivadinsi „Kryžkelė“, Pagėgių Vilkyškių Johaneso Bobrovskio vidurinės mokyklos komanda „Senjorai“,

Naujosios Akmenės Ramučių gimnazijos mokiniai, pasivadinę „Nerealiaisiais“, Kauno „Vyčio“ katalikiškos vidurinės mokyklos vaikinai - „Vyrai juodais drabužiais“, Alytaus rajono Pivašiūnų vidurinės mokyklos mokiniai „Juoda balta“, Palangos Senosios gimnazijos merginų komanda „Mažosios moterys“, Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijos komanda „Vytautukai“, Marijampolės Rygiškių Jono gimnazijos mokiniai „Nusikaltimas ir baismė“, Radviliškio Lizdeikos gimnazijos komanda „Pagaminta Lietuvoje“ ir Panevėžio „Minties“ gimnazijos komanda „Lošėjai“.

Visos komandos savo pasirodymus ir užduotis stengėsi atlikti kuo geriau, kad pranoktų varžovus. O, kad komandoms būtų drąsiau nepasiduoti ir kovoti iki galo, padėjo kartu atvykusios palaikymo komandos, kurios negailėjo nei jėgų, nei balso skanduoju už savus. „Minties“ gimnazijos palaikymo komanda buvo bene didžiausia!

Pasibaigus visoms šešioms užduotims, konkurso balsai buvo suskaičiuoti ir paskelbti nugalėtojai. I-ąją vietą užėmė Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijos komanda „Vytautukai“, antrąją liko Radviliškio Lizdeikos gimnazijos mokinių komanda „Pagaminta Lietuvoje“, o III-oji atiteko Naujosios Akmenės Ramučių gimnazijos komandai „Nerealieji“. Mūsiškiai liko ketvirti. Nors į finalinį trejetuką nepatekome, mūsų „Lošėjų“ ir jiems ruošius padėjusių teatro mokytojų Birutės Beresnevičienės ir Ramutės Stasevičienės įdėtos pastangos ir sugaištas laikas, besiruošiant konkursui, tikrai nenuėjo veltui. Praeiti visi etapai ir pasiektas finalas įrodo, kad mūsų gimnazijos bendruomenė yra ne iš kelmo spirta ir gali pasiekti gerų rezultatų. Jokiu būdu nenuleiskime rankų, o kaupkime žinias ir saugokime įgytą patirtį, kad kitais metais pasirodytumėme dar geriau!

KONFERENCIJA

Svečiai dalinosi gyvenimo patirtimi

Kasmet, sujungdama Žemės dienos renginius su Gyvybės savaitę, gimnazijoje organizuojama tradicinė respublikinė mokytojų konferencija „Menas gyventi“. Jos iniciatorė direktoriaus pavaduotoja ugdymui Almira Dambrauskienė pakviečia savo patirties dovanota išmintimi pasidalinti įvairių profesijų atstovus: dvasininkus, mokytojus, gydytojus, valdininkus, kultūros ir meno veikėjus. Kiekvienais metais pranešėjai skaito pranešimus vis kita tema. Jau kalbėta apie laimę, mirtį, aptartas negimusios gyvybės saugojimas, o šįmet, balandžio 23 dieną, vykusioje konferencijoje pasirinkta tema pavadinimu „Menas gyventi (ne) darnioje aplinkoje“. Dalyvavę devyni pranešėjai pažvelgė į šią temą, pasiremdami savo gyvenimo pamokomis.

Pirmasis konferencijos pranešėjas kunigas, bažnytinio teismo teisėjas, Subačiaus parapijos klebonas Vidmantas Bloškis visus susirinkusius mokė gyventi nedarnioje aplinkoje, pabrėždamas, kad svarbiausia yra nebijoti bendrauti vieniems su kitais, nelaikyti pykčio, o pirmiems paduoti ranką žmogui, kuris įskaudino.

Antroji viešnia gydytoja neonatologė, knygos „Panevėžio medicinos istorija“ autorė Liudvika Knizikevičienė, daug prisidedanti prie krašto istorijos išsaugojimo, dalijosi patirtimi, kaip pakilti virš kasdienybės. Ji pripažino, jog žmogų nuo vidinių išgyvenimų saugo užimtumas ir visuomenei naudinga veikla.

Bibliotekininkė Albina Saladūnaitė, kalbėjusi tema „Žilas plaukas idealistinio gyvenimo iš manęs neatėmė“, pasiremdama Gabrielės Petkevičaitės-Bitės ir Šatrijos Raganos gyvenimo būdu, mokė atsiriboti nuo asmeninių sunkumų ir atsiduoti tarnystei žmogui.

Po jos kalbėjusi muziejininkė, etnologė, lietuvių kalbos mokytoja Vitalija Vasiliauskaitė, kaip papročių žinovė, apžvelgė moters dalią, pabrėždama jos dramatiškumą pranešime „Moteris laiko tris kampus...“.

Su savo mama Ona atvykęs Panevėžio muzikos mokyklos direktorius, humanitarinių mokslų daktaras, tautodailininkas Gvidas Vilys, leidęs visiems prisiliesti prie nuaustų juostų, sulgino jas su gyvenimo taku, sudėtu iš gerų ir blogų dienų.

Tuoju po konferencijos į Italiją išskubėjęs Pumpėnų Šv. Marijos Škaplierinės bažnyčios klebonas, TV3 projekto „Lietuvos garbė“ 2013 metų laureatas Domingo Avellaneda Cabanillas iškėlė šeimos problemą Lietuvoje, nors šioji yra visko pradžia. Daug savo laiko skiriantis jaunimui, jis padarė išvadą, kad tik darnioje šeimoje galima užauginti laimingą žmogų.

Toliau kalbėjęs Panevėžio miesto meras Vitalijus Satkevičius klausytojams pateikė savo 2013 metų ataskaitą, apžvelgdamas verslo, kultūros, sporto, švietimo ir kitas sritis.

Apie teatrą kaip gyvenimo veidrodį, kalbėjo Juozo Miltinio dramos teatro vadovas Romuladas Vikšraitis. Pranešėjas prisipažino nusivylęs šiandienine spektaklių žiūrėjimo kultūra, kuomet skubantis žiūrovas nesigilina į pateiktą mintį ir pabrėžė, kad ne teatrui reikia žiūrovo, o žiūrovui reikia teatro.

Konferencijos pabaigoje pranešimą apie ekologinį ugdymą ir projektinę veiklą savo mokykloje pristatė Kėdainių Akademijos gimnazijos mokytoja Birutė Diliautienė. Vaizdžiai aptarusi įvairius darbo su mokiniais metodus, pedagogė teigė, kad mes, būdami gamtos dalimi, privalome ją saugoti.

Be žodinių pranešimų dar buvo galima apžiūrėti ir stendinius. Mūsų veiklą nušvietė nuotraukų paroda „Gyventi darnioje aplinkoje“, kurią parengė „Minties“ gimnazijos mokytojos Rimalda Vitkevičienė, Regina Vezbergienė, Rasa Širmulienė ir socialinė pedagogė Redita Šarapajevienė. Nuotaiką visiems pakėlė ir parodėlė „Katės“, kurios autorė – direktoriaus pavaduotoja Vilma Rimvydienė.

Taip pat buvo pristatyti ir Panevėžio Rožyno progimnazijos I-IV klasių mokinių keramikos būrelio darbai bei V-VIII klasių mokinių technologijų pamokų kūrybinės grožybės bei Panevėžio Vytauto Mikalausko menų gimnazijos mokinių tapybos, grafikos ir keramikos kūriniai.

Tikimės, kad konferencijoje išgirstos mintys ir pamąstymai dalyviams leido pakilti virš kasdienybės ir suprasti, koks spalvingas, gražus ir įdomus gali būti gyvenimas...

Vaida Batavičienė, lietuvių kalbos mokytoja

Svečias siūlė planuoti savo ateitį

Kovo 10-17 dienomis Lietuvoje vykusį Vaikų finansinio raštingumo savaitę kartu su projektu „Kam to reikia?“ pasiekė ir mus, II b klasės mokinius. Klasės valandėlės metu pas mus svečiavosi buvęs mūsų auklėtojos Loretos Klimkevičienės auklėtinis ir sūnus „Swedbank“ pardavimų vadybininkas Justas Klimkevičius.

Svečias mus supažindino su banko veikla, papasakojo, kuo įmonei svarbus prekės ženklas, logotipas. Sužinojome, kokius mokslus reikia baigti, kad galėtume dirbti banke ir kokių specialybių žmonės jame dirba.

Buvęs gimnazistas pasakojo apie savo darbą bei galimybes dirbti ir planuoti karjerą Lietuvoje, dalinosi patirtimi ir patarimais, kaip pasirinkti studijas bei profesiją. Jei nežinome, kuria kryptimi plaukti, joks vėjas nebus palankus. Justas, pats būdamas panevėžietis, vadybos bakalauro studijas baigęs gimtajame mieste, yra įsitikinęs, kad labai svarbu su jaunais žmonėmis kalbėti apie jų profesinę ateitį, nes dažnai didžiausią dėmesį jaunuoliai skiria miesto, o ne universiteto ar specialybės pasirinkimui. Svečias skatino moksleivius pirmiausia galvoti apie tai, ką veiks baigę studijas ir kokį darbą galėtų dirbti, o ne apie tai, kaip pabėgti iš tėvų namų. Nustebome, kad vos baigus universitetą, mūsų žinios jau yra pasenusios. Todėl įmonės turi nemažai investuoti į savo darbuotojus, o mes turėsime mokytis visą gyvenimą.

Buvo įdomu ne tik atsakinėti į klausimus, bet ir sužinoti, nuo ko priklauso įvairių profesijų žmonių pajamos.

Ačiū Justui už puikią valandėlę ir dovanėles.

Radvilė Petraitytė, II b klasė

Antrosios religijos Lietuvoje dvasia sklandė ir mūsų gimnazijoje

Kovo 27 dieną bendradarbiaujant su Lietuvos krepšinio federacija (LKF) buvo vykdomas bendras projektas „Krepšinio diena mano mokykloje“. Ji vyko dviejose vietose: Mykolo Karkos pagrindinėje mokykloje ir „Minties“ gimnazijoje.

Sunkiai visus susidomėjusius talpiančioje mokyklos aktų salėje vesti krepšinio istorijos pamokas ir kurstyti meilę šiai sporto šakai bei savo kraštui atvyko buvęs Kauno „Žalgirio“ ir Lietuvos rinktinės treneris Vladas Garastas. Jis smalsiems gimnazistams papasakojo apie krepšinio pradžią ir raidą Lietuvoje, apie jo treniruotos „Žalgirio“ komandos kasdienybę ir pergalės, dalijosi asmenine patirtimi. Legendinis treneris džiaugėsi faktu, kad kai jis atėjo dirbti, „Žalgiris“ buvo vienuoliktoje aukščiausios Sovietų Sąjungos lygos vietoje, balansavo ties iškritimo riba, po metų Sąjungos čempionate

su tais pačiais žmonėmis komanda pakilo į antrą vietą. Per dešimties metų jo vadovaujamas „Žalgiris“ pasikeitė, bet liko SSRS pirmenybių aukštumoje: dukart ketvirtojoje, penkiosios – antrojoje ir trejus metus – pirmojoje vietoje. Taip pat V. Garastas neslėpė pasididžiavimo, kad išlaikė lietuviškumą: nors daug ką kvietė į CSKA, bet nė vienas neišvažiavo, be to, neturėjo nė vieno žaidėjo iš kitų respublikų. Svečias pabrėžė, kad Lietuva pagal pasiekimus krepšinyje yra II-oje vietoje po JAV, nors pasaulyje krepšinis žaidžiamas jau 123, o Lietuvoje – 92 metus. Be viso to, jis pasidžiaugė, kad Panevėžys davė puikių sportininkų, kurie kėlė rezultatus. Pasakojimą lydėjo įvairi vaizdo medžiaga, menanti pirmuosius krepšinio žingsnius Lietuvoje ir kitus svarbius šiai sporto šakai įvykius.

Po svečio kalbos direktorius pateikė mokiniams keletą klausimų apie krepšinio istoriją, į kuriuos atsakiusieji buvo apdovanoti prizais.

Įdienojus renginys persikėlė į sporto salę, kurioje vyko krepšinio pamoka gimnazijos trečiokams. Ją vedė Lietuvos moterų krepšinio rinktinės treneris Mantas Šernius. Vėliau vyko krepšinio varžybos 3X3, kuriose dalyvavo Mykolo Karkos pagrindinės mokyklos, „Minties“ gimnazijos mokiniai ir „Aukštaitijos“ krepšinio mokyklos komandos. Įdomu tai, kad „Aukštaitijos“ septynmečių komandoms vadovavo buvę mūsų mokiniai Remigijus ir Žydrūnas Kuodžiai. Pertraukų metu vyko gimnazijos krepšinio komandų palaikančių šokėjų pasirodymai.

Varžybų nugalėtojus apdovanojo šventėje dalyvavę Panevėžio „Lietkabelio“ krepšininkai Gediminas Žalalis, Ryan Olander, Darrick Leonard ir Pasvalio „Pieno žvaigždžių“ komandos žaidėjas Rolandas Alijevas.

Šventės pabaigoje vyko konkursai, kuriuose dalyvavo LKL krepšininkai ir mokiniai.

Sprendžiant iš gausaus į renginius susirinkusio moksleivių būrio, galima teigti, kad krepšinis dar ilgai užims svarias pozicijas populiarumo viršūnėje.

Austėja Steponavičiūtė, III d klasė

Spalvų ir stiklo pasaulyje

Jei jūs dar nieko nesate girdėję apie amerikietį, pasaulinio garso stiklo menininką Marką Ekstrandą, skubame jus supažindinti. Panevėžyje aštuntus metus gyvenantis menininkas savo dirbtuvių duris šįkart atvėrė mums, dailės būrelio (vadovė Rasa Švelnienė) lankytojoms. Žinojome, mūsų laukia įdomi pamoka - gaminsime stiklo papuošalus.

Vos įžengusios į dirbtuves, turėjome užsidėti apsauginius akinius - maži spalvoti, įvairiaformiai stiklo gabalėliai jau laukė indeliuose. Dirbti buvo smagu - iš stikliukų sudėjome sages, pakabukus, auskarus. Papuošalai tikrai išėjo originalūs. Savo darbelius palikome meistriui, jie turėjo išdegti specialioje krosnyje. Su stiklo menininku Marku Ekstrandu susitikome dar

kartą jau mūsų gimnazijoje. Atnešęs mūsų išdegtus darbelius, pritvirtino jiems segiklius.

Smagu, kad menininkas skyrė mums savo laiko, įdomu buvo pažinti jo darbo aplinką, pabendrauti, beje, anglų kalba. Tikimės, kad jo darbai ir kartu su miesto bendruomene parengti projektai džiugins mus visus.

Informaciją ir nuotrauką pateikė Rūta Stankevičiūtė, IV h klasė

Vanduo – tai gyvybė

Vanduo – tai gamtos šaltinis, be kurio tiesiog neegzistotume. Vanduo – sveikatos pagrindas. Jis valo organizmą nuo toksinų, palaiko reikiamą hormonų balansą, padeda kovoti su atsvariu. Vanduo – tai gyvybė. Tokiomis mintimis vadovaudamiesi su

grupe trečių ir II e klasės mokinių balandžio 2-ąją išvykome į integruotą geografijos ir technologijų pamoką, kuri vyko uždarojoje akcinėje bendrovėje „Aukštaitijos vandenys“. Mokiniai prisiminė per gamtos mokslų pamokas įgytas žinias apie vandenį,

jo savybes. Sužinojo, iš kur imamas, kaip atkeliauja į namus, kaip valomas ir vėl grąžinamas į gamtą. „Aukštaitijos vandenų“ ryšių su visuomene specialistas Svajūnas Mikeška pakvietė mokinius vertinti vandenį, tausoti ir saugoti.

Geografijos mokytoja Rimalda Vitkevičienė

Kas man yra Donelaitis?

Sukako lygiai 300 metų, kai gimė lietuvių grožinės literatūros pradininkas Kristijonas Donelaitis. 2014 m. valstybiniu mastu paskelbti šios iškilios asmenybės metais, pagarbą Donelaičiui atiduoda ir UNESCO – jubiliejinės gimimo metinės įtrauktos į UNESCO ir valstybių narių minimų sukakčių sąrašą. Vienaip ar kitaip dėmesį rodo žiniasklaida, bibliotekos, mokyklos, įvairios organizacijos. Jau gaunama paklausimų, kaip ruošiamasi paminėti šį garbų jubiliejų mokyklose. Iš vienos pusės toks sujudimas džiugina, iš kitos – gąsdina, nes baugu, kad masiškumas sumenkins tikrąją vertę ir daug kas bus daroma tik dėl „paukščiuko“.

Gražų pavyzdį, kaip paprastai, žmogiškai prisiminti mūsų literatūros pradžia, parodė Vilniaus knygų mugė: imti „Metus“ ir skaityti. Juk išties neretai pasitaiko, kad labai mažai išmanome tai, apie ką daug kalbame. Todėl, kai Panevėžio miesto vaikų biblioteka „Žalioji pelėda“ pakvietė dalyvauti bendrame projekte „Kuriame „Metus“ kartu su Donelaičiu“, net nesuabejojau, tik pasiieškojau bendraminčių: dailės mokytoją Rasą Švelnienę ir vienos pirmos gimnazijos klasės vadovę Ramutę Stasevičienę. Sutikau todėl, kad žinau savo mokinius, kurie tik atėję į pirmą gimnazijoje lietuvių kalbos pamoką skubėjo pareikšti, kad nemėgsta (arba nemoka) lietuvių kalbos, knygų neskaito... Sunkiausia, todėl ir svarbiausia, kalbėti apie šį lietuvių grožinės literatūros pradininką su tais, kuriems poetinis žodis beveik nieko nereiškia, juolab kad jis parašytas dabartiniam jaunimui sunkiai suvokiama kalba. Kažką daryti ragino suvokimas, kad jei ne dabar, gal ateityje, kai bus suaugę ir išgirs minint Donelaitį, prisimins, kad kažką apie jį girdėjo mokydamiesi mokykloje. Šitokį mintijimą sustiprina ir ne vieno žymaus lietuvių pasisakymas. Pavyzdžiui, rašytojas M. Ivaškevičius prisipažįsta, kad mokykloje Donelaitis jam buvo neįdomus, manė, kad jo tekstą reikėtų adaptuoti, perrašyti bendrine kalba. Matyt, viskam ateina savas laikas...

Taigi nuspręsta: kursime. Su mokiniais aiškinomės, ką tai reiškia, – juk „Metai“ jau parašyti. Bendromis jėgomis priėjome prie išvados, kad „kurti“ – tai pirmiausia suprasti tekstą, išsiaiškinus nežinomus žodžius, suvokti, kas jame vaizduojama, gebėti pasitelkus vaizduotę matyti situacijos modelį. Galų gale tai ir teksto fragmentų iliustravimas. Per dailės pamokas, pasirinkę grafikos techniką, mokiniai bandė kurti savo poemos ištraukos versiją. Visą darbą vainikavo integruota dailės ir lietuvių kalbos pamoka bibliotekoje „Žalioji pelėda“, kurioje ir buvo iškabinta mokinių iliustracijų paroda.

Nelengvą, iš XVIII a. atėjusį poetinį žodį bandė skaityti visi: ir mokiniai, ir mokytojai, ir garbus svečias – didelis poezijos mylėtojas Steponas Kubeckas, gebantis atmintinai deklamuoti ne vieną ilgą poemos fragmentą. Svečias netgi surengė mini viktoriną su šiais pamokais pritaikytais prizais – Donelaičio poemos skaitymų įvairiose erdvėse įrašais. Eksponuojamų grafikos darbų autorių aiškino, kodėl pasirinko vieną ar kitą poemos fragmentą, kodėl būtent taip jį pavaizdavo. Be abejo, buvo glaustai prisiminta ir pati didžiojo kūrėjo asmenybė.

Pamokos pabaigoje mokinių buvo paprašyta parašyti, kas jiems yra Donelaitis. Atsakymai tik patvirtino nuojautas. Pirmiausia dalis mokinių pripažįsta, kad įvairios žiniasklaidos priemonės šį poetą padarė žinomą daugumai Lietuvos žmonių:

„Garsus šiuo metu žmogus, kurio poema „Metai“ išgarsėjo per Donelaičio metus.“ (Lukas) Ne vienam mokiniui įsiminė neįprastas poemos žodynas: „Man Donelaitis yra legenda (...), žmogus, kuris prirašė žodžių, kurių niekad nežinosiu“ (Gytis); „Gražūs, spalvoti, įkvepiantys, įdomūs, dar negirdėti žodžiai (Evelina). Dauguma prisiminė turinį: „Poema, kurioje papasakota, kaip praeityje gyveno žmonės, kokius sunkumus ir iššūkius patyrė.“ (Rūkas); „Perteikia viską, kas buvo, be pagražinimų“ (Ieva); „Skaitant galima matyti visą vaizdą“ (Darija). O kai kam garsioji poema gal taip ir liks kūrinium, parašytu „kaimo stiliumi“, prisipažinus: „Man šis kūrinys nėra reikšmingas.“

Lengva kalbėti apie Donelaičio „Metus“ su tais, kam literatūra yra neįnirtinga vertybė. Kiek prasminga kalbėtis su tais, kuriems ši poema – tik nuobodus mokymosi programos objektas – atsakyti tvirtai negaliu. Paklausti kitą dieną, ką mano apie tokias pamokas, mokiniai sakė, kad buvo „kitaip“, nes bibliotekoje, buvo įdomu, kad ne tik skaitė ištraukas, bet ir iliustravo. Ne vieną nustebino tai, kad žmogus (apie svečią) gali mokėti tiek daug atmintinai... Ir kad daugiau tokių pamokų norėtų... Taigi, manau, kad skaityti pačią poemą ir būtų gražiausias Donelaičio paminėjimas mokyklose. Ypač jei turi tokią biblioteką partnerę, kaip šalia Panevėžio „Minties“ gimnazijos įsikūrusi vaikų biblioteka „Žalioji pelėda“.

Adelė Samuolienė, lietuvių kalbos mokytoja

Gimnazijoje vyko tradicinė „KARJEROS DIENA“

Kovo mėn. į gimnazijoje organizuojamą „Karjeros dieną“ buvo pakviestos 7 aukštosios mokyklos. Jos pristatė 6 studijų kryptis ir jų programas ir įvairių profesijų atstovai, pasakojantys apie savo veiklą, sėkmės istorijas ir eilinę darbo dieną.

Renginį pradėjo Šiaulių universiteto Menų fakulteto komanda. Studentai, vadovaujami savo dėstytojo pristatė Menų studijų programas. Pristatymas vyko neįprastai, nes jie, scenoje vaidindami įvairius etiudus, parodė mokiniams, kaip prasideda kiekviena, aktorinį meną studijuojančio studento paskaita.

Tuo pačiu metu teatro salėje vyko Vilniaus verslo kolegijos studijų programų pristatymas. Mokiniai turėjo daug klausimų

VVK atstovams, nes apie šioje kolegijoje vykdomas studijų programas – verslo vadybą ir marketingą, finansus ir apskaitą, taikomąją anglų kalbą, programavimą ir internetines technologijas studentai pasakojo labai išsamiai ir įdomiai.

Vėliau į renginį atvyko Vilniaus Gedimino technikos universiteto, Aleksandro Stulginskio universiteto, Mykolo Romerio universiteto, Vilniaus universiteto Kauno humanitarinio fakulteto, Panevėžio kolegijos dėstytojai ir studentai. Jie pasakojo apie savo aukštųjų mokyklų studijų programas, mainų programas, įsidarbinimo galimybes, tikslines stipendijas, rodė vaizdo medžiagą apie studijas ir studentišką gyvenimą. Mokiniai, ketinantys pasirinkti studijas šiose aukštosiose mokyklose, galėjo individualiai pakalbėti su dėstytojais bei studentais ir gauti atsakymus į visus klausimus. Ypač smagu buvo bendrauti su mokiniais, baigusiais Panevėžio „Minties“ gimnaziją ir aktyviai dalyvaujančiais šių aukštųjų mokyklų visuomeninėje veikloje.

„Karjeros dienoje“ taip pat dalyvavo J.Kanapeckienė, kuri II-III gimnazijos klasių merginoms pristatė kosmetologės profesiją. Ji pasakojo apie šiandieninės mados tendencijas, makiažo klaidas, savo profesinį kelią ir atliko makiažą vienai iš norinčių moksleivių.

Policijos atstovė R. Gustaitienė pasakojo apie nelengvą policijos pareigūno darbą, ragino atsakingai rinktis savo profesijas, nes tik tinkamai pasirinkta profesija teiks džiaugsmą. Tą patį tvirtino ir Deividas Norkūnas, DNB banko atstovas, pristatęs bankininko profesiją. Mokiniai domėjosi, kodėl jie rinkosi šią profesiją ir kodėl ji jiems patinka.

Apie savanorystę ir kraujo donorystę kalbėjo Donatas Šniutė, studijas pasirinkęs savo gimtajame mieste – Panevėžyje. Jis pasakojo, kodėl studijavo šiame mieste, kvietė moksleivius aktyviai dalyvauti visuomeninėje veikloje, įvairiuose renginiuose, akcijose, paskaitose, kad kiekvienas galėtų lengviau apsispręsti, renkantis profesiją.

Panevėžio darbo biržos, Jaunimo darbo centro vyriausioji specialistė Vilanda Gustaitė su IV klasių mokiniais diskutavo apie perspektyviausias profesijas ir ragino moksleivius atsižvelgti į darbo rinkos poreikius, pokyčius ir rinktis tokias studijas, kad kiekvienas iš jų ateityje galėtų lengviau rasti darbo vietą.

Visi svečiai, dalyvavę „Karjeros dienos“ renginyje linkėjo gimnazistams rasti savo kelią link norimos profesijos ir atsakingai ruoštis būsimums studijoms.

*Rasa Paukštytė, karjeros ugdymui koordinatorė
Nuotraukos Justinos Gantarskytės. IIIa klasė*

Gimnaziste!

Jei negali apsispręsti, jauti, jog vienam sunku priimti tinkamą sprendimą dėl mokslų ir ateities; nori kažką keisti, bet nežinai, kaip ir ką, tau gali padėti gimnazijos karjeros koordinatorius.

Plačiau: <http://mintiesgimnazija.lt/uk/>

Valgykloje verda gyvenimas

Ne paslaptis, kad įdienojus valgykla daugumą mūsų ima traukti it magnetas. Maršą grojančiu pilvu pamokoje ilgai nepasėdėsi... Nebe mokslai galvoj, kai žarna žarną ryja! Tenka krapštyti litukus ir vos nuskambėjus skambučiui, skuosti prisijungti prie valgykloje nutįsusios eilės. Taip. Maistas mūsų gyvenime atlieka didelę reikšmę. Jis yra neatsiejama mūsų gyvenimo dalis, taip kaip ir miegas, poilsis, vanduo... Apie tai ir dar daugiau mums tikrai galėtų papasakoti be galo maloni ir visada besišypsanti valgyklos vedėja **Nijolė Liberienė**. Ji ir tapo šio „Pertraukos“ numerio skilties „Čia kiekvienas yra svarbus“ pašnekove.

„PERTRAUKA“: Ar seniai dirbate mūsų gimnazijos valgykloje?

VALGYKLOS VEDĖJA: Seniai, nuo pat mokyklos įkūrimo - 1989 metų.

„PERTRAUKA“: Kaip apibūdintumėte savo darbo kolektyvą?

VALGYKLOS VEDĖJA: Puikiai. ☺ Kolektyvas man patinka, kartu dirbti gera. 1990 m. šioje mokykloje dirbti pradėjo ir iki šiol dirba viena iš virėjų Irena Zakarienė.

„PERTRAUKA“: Papasakokite daugiau apie save. Ar visada dirbote šį darbą? Kuo ši profesija Jus patraukė?

VALGYKLOS VEDĖJA: Taip. Puikiai atsimenu datą – nuo 1971 m. balandžio 1 d. ☺ Jau vaikystėje susidomėjau valgio gaminiu. Matydavau, kaip mama ruošdavo maistą, taip ir aš išmokau. Dar visai vaikas būdama, pradėjau gaminti šeimai pietus.

„PERTRAUKA“: Žinoma, kad skaniai gaminate. Koks Jūsų šeimos mėgstamiausias patiekalas?

VALGYKLOS VEDĖJA: Mano šeima – žuvininkai. ☺ Labai mėgsta patiekalus iš žuvies: keptą lašišą, *heką* (keptą žuvį). Taip pat virtinukus su bulvėmis – šie atkeliavo iš kaimo. Dukra tikra pupelių, o sūnus – kopūstų sriubos mėgėjas.

„PERTRAUKA“: Ar esate skaičiavusi, kiek alkstančiųjų vidutiniškai aptarnaujate per dieną?

VALGYKLOS VEDĖJA: Vidutiniškai per dieną suvalgoma apie 300 karšto maisto porcijų ir dar daugiau bandelių. ☺

„PERTRAUKA“: Kokius valgius mokiniai labiausiai mėgsta?

VALGYKLOS VEDĖJA: *Frikadeles*, cepelinus, žemaičių blynus, karbonadą, „Nerijos“ kepsnį, pūkutį, picą. O visų laikų populiariausios išlieka bandelės su dešrele ir karamele.

„PERTRAUKA“: O koks nemėgstamiausias gimnazistų patiekalas?

VALGYKLOS VEDĖJA: Galbūt tokio net ir nėra. Valgykloje kasdien yra keičiamas valgiaraštis, kad mokiniai kaskart paragautų įvairesnio maisto.

„PERTRAUKA“: Kaip manote, ar mokiniai paiso maistinės produkto vertės, sveikos mitybos principų?

VALGYKLOS VEDĖJA: Manau, nelabai. Dažniausiai gimnazistai valgo tai, kas skanu, o ne tai, kas yra sveika. Neretai prie karšto patiekalo atsisako daržovių, o juk daržovėse daug vitaminų.

„PERTRAUKA“: Ar nemokamas maitinimas valgykloje vertinamas mokinių?

VALGYKLOS VEDĖJA: Taip. Daug mokinių, valgančių mūsų mokykloje, gauna nemokamą maitinimą. Dažnai pagiria ir įvertina, kad maistas skanus. ☺

„PERTRAUKA“: Kaip rengiate asortimentą?

VALGYKLOS VEDĖJA: Rengiant asortimentą yra atsižvelgiama į maisto kainą, kiekį, kalorijas, įvairovę. Valgiaraštis yra tvirtinamas pagal rekomendacijas ir nuostatus.

„PERTRAUKA“: Ką manote apie mūsų gimnazistų kultūrą?

VALGYKLOS VEDĖJA: Yra daug labai gerų ir kultūringų mokinių. Rugsėjo ir spalio mėnesiais, naujai į gimnaziją atėję mokiniai, būna mandagūs, tik gaila, kad dauguma tik tol, kol pripranta. Vėliau visai atsipalaiduoja ir kartais jaučiasi pernelyg laisvai. Todėl yra ir nekultūringų, kurie nepaiso eilių, braunasi ir lipa per galvas. Norėtumėme, kad tokie mokiniai susiprastų ir būtų kultūringesni bei kantresni.

„PERTRAUKA“: Papasakokite kokių linksmybų nutikimų iš valgyklos gyvenimo.

(O čia ir prasidėjo pati linksmiausia pokalbio dalis.☺ Šalia manęs, ir valgyklos vedėjos, prisijungė ir kitos valgykloje dirbančios darbuotojos: **Irena Zakarienė** ir **Valerija Radzevičienė**, kurios kartu pasakojo įvairius nutikimus.)

VALGYKLOS DARBUOTOJOS: Prisimenu, kai kartą su valgyklos darbuotojomis ilsėjomės per kavos pertraukėlę. Pasibaigus jai, atėjome toliau tęsti darbo ir pamatėme, kad nebėra puodo su bulvių koše. Nieko nesupratome, kur jis galėjo pradingti. O pasirodo, kad tai jau mokyklą baigusio, Mindaugo Baltuškos darbas. Jis išnešė tą puodą iš valgyklos į koridorių. Buvo daug juoko. ☺

Dažnai mokiniai paredaguoja valgiaraštį. Pvz., kai būna meniu plovas, mokiniai nuvalo raides ir lieka tik lova: „plovas - lova“ arba „varškėčiai - skėčiai“. ☺

Taip pat prieš porą metų, mes pačios nusprendėme pakeisti patiekalų pavadinimus Balandžio 1-osios proga. Tos dienos meniu buvo galima rasti: „Pamergių šlaunelių“, „Kurmio su kruopom“ ar „Ežiukų be spygliukų“.

Taipogi, kažkada, kai susikivirčijome su keliais mokiniais, jie mums panoro atkeršyti – užrėmė duris, pro kurias mes išeiname, pagaliais. Vėliau viskas išsprendė. Mokiniai pamatė, kad ir mes suprantame humorą. ☺

Kartą buvo ir taip, kai vienas vaikinys pavogė bandelę. O vėliau vienai iš virėjų į namus atnešė už ją 1 litą. Pasirodo, kad tas mokinyas buvo susitaręs su kitais, jog pavogs bandelę. Jis taip ir padarė. Tik neaišku, ar jo draugai sužinojo apie tolimesnę įvykio eigą. ☺

Pasitaiko ir taip, jog mokiniai užsisako maistą, kol jį dedame, jie pabėga. Todėl dabar visuomet pirma reikia sumokėti už jį. ☺

„PERTRAUKA“: Dėkojame už mums skirtą laiką.

Turbūt skaitant šį interviu, ne vienas pradėjo gurgti pilvas ar veide suspindo šypsena, o galbūt atėjo noras paskanauti šviežio, karšto skanaus mokyklos maisto. ☺ Kalbėtis su valgyklos personalu buvo išties smagu. Pokalbis buvo labai atviras ir nuoširdus. Lygiai toks pat, kaip ir mūsų virėjos. ☺

Karolina Mikoliūnaitė, III f klasė

AKCIJA

Donorų kraujas išgelbės kito žmogaus gyvybę

Žmogaus kraujas yra unikalus. Iki šiol pasaulyje jam nėra surasta dirbtinio pakaitalo, kuris galėtų pakeisti donoro kraują. Lietuvoje per metus šio stebuklingojo skysčio reikia tūkstančių litrų, kad būtų išgelbėti žmonės, praradę didelį jo kiekį dėl sunkių chirurginių operacijų, patirtų traumų, avarijų, žarnyno kraujavimo ar komplikuoto gimdymo. Kraujo perpilimas skiriamas ir kraujo ligomis ar vėžiu sergantiems pacientams. Deja, donorų trūkumas gerokai viršija šio gyvybiškai reikalingo audinio poreikį ir kraujo centrai susiduria su iššūkiu aprūpinti kokybišku ir saugiu krauju tuos, kuriems to labiausiai reikia. Teigiama, kad ši donorystė yra naudinga ir patiems donorams. Mat reguliariai kraujo duodantys žmonės, kurie avarijos ar sudėtingos operacijos metu stipriai nukraujuoja, išgyvena gerokai dažniau, nei kraujo neduodantieji.

Vienintelis kraujo gavimo šaltinis – kiti sveiki žmonės. Tačiau ne

visada apie tai susimąstome ar nerandame laiko ateiti į kraujo donorystės centrą. Dėl minėtos priežasties balandžio 2-ąją visą pusdienį gimnazijoje vyko Neatlygintinos kraujo donorystės akcija. Šios kilnios veiklos iniciatorė ir organizatorė – gimnazijos direktoriaus pavaduotoja ugdymui ir biologijos mokytoja Almira Dambrauskienė. Akciją įgyvendinti padėjo VŠĮ Nacionalinio kraujo centro darbuotojai. Jos metu neatlygintinai duoti kraujo ir kitiems suteikti viltį gyventi buvo skatinami ir kviečiami ne tik mokiniai, bet ir jų tėveliai bei gimnazijos darbuotojai.

Galime didžiuotis, kad mūsų gimnazija yra kraujo donorystės pradininkė Panevėžio mieste – ji šią akciją organizuoja jau nuo 2004-ųjų. Kasmet kraują dovanoja kelios dešimtys moksleivių. Džiugu, kad ir šįmet akcijoje panoro dalyvauti per 70 donorų. Iš viso padovanoti net 28 litrai kraujo.

Tikimės, kad mūsų gimnazijos puoselejamų ilgamečių kraujo donorystės tradicijų pavyzdžiu paseks ir kitos mokyklos.

Vaida Batavičienė, gimnazijos laikraščio „Pertrauka“ redaktorė

Į mokyklą atskirdo būrys paukščių

Kovo 10-oji, keturias-dešimties paukščių diena, simbolizuojanti 40 paukščių rūšių parskridimą į gimtinę iš šiltų kraštų. Paminėdami šią dieną, gimnazistai kartu su technologijų ir dailės mokytojais surengė parodą. Pernai galėjome pasidžiaugti gausia inkilų paroda, o šįmet I-ojo aukšto fojė aikštelėje buvo eksponuojami įvairia

technika sukurti paukščiai. Čia mokinių rankomis sukuri karpiniai, lankstiniai, siuviniai, drožiniai, piešiniai, net vėriniai ir pynikai, vaizduojantys pasirinktą paukštį.

Netikėto kėkšto pristatymu pasidalijo Ib klasė, dailias plunksnes į medžio drožinius – gerves įkomponavo Ivh klasė, kruopštumo pavydėti galime Žygimantui Aleknai iš IIIb ir Lukui Levendrauskui iš Id, išlankščiusiems baltąsias gulbes, o povo, nors tai ne lietuviškas paukštis, grožiui neatsispyrė Ivd karpinio autorė Karolina Rauduvytė ir IvG klasės mokinė Aušra Mazrevičiūtė, suvėrusi dailias povo plunksnes iš karoliukų. Augustas Katauskas iš IIb klasės pagamino medinę pelėdą. O jų parodoje ne viena, juk pelėda – simbolizuoja nežinios tamsą skrodžiančią išmintį. Ne viena klasė rinkosi pristatyti ir gandrų, tačiau Ic klasės gandrų porėlė lyg gyva nutūpė parodoje. Seserų – Ovidijos ir Olivijos Barzdaičių išsiuvinėti gandrai iš toli traukė aplinkinių akis. O Ia klasės berželių puokštė pasipuošė paukštelių lankstiniais ir šūkiu „Mes esame skirtingi, bet visi – vieningi!“.

Paukštis dažnai laikomas amžinumo, laisvės ir laisvos dvasios simboliu. Tegul jų giesmės įkvepia jus svajoti, kurti, mąstyti. Geros pavasarinės nuotaikos!

Karolina Mikoliūnaitė, III f kl.

Sveikiname nugalėtojus

Bundanti gamta skatina aktyviau įsiliesti į jos ritmą ir matematikus. Jau trečius metus vyksta tradicinėmis tapusios matematikos ir gamtos mokslų komandinės varžytuvės, skirtos Žemės dienai paminėti.

Balandžio 8-ąją gimnazijoje vykusiose varžytuvėse dalyvavo pirmųjų klasių komandos. Mokiniai sprendė matematikos, chemijos ir fizikos uždavinius, kurių pagrindinė tema buvo ŽEMĖ. Uždavinius rinko, darbus taisė ir vertino matematikos ir gamtos mokslų mokytojai.

Džiaugiamės visais dalyvavusiais ir sveikiname nugalėtojus, 1c klasės mokinius: **Roką Kaušakį, Audrių Jaką, Rugilę Kvedaraitę, Egidijų Skrebę, Gvidą Kepelinską.**

Birutė Gilienė, matematikos mokytoja

EKSKURSIJA

Edukacinė išvyka į JAV ambasadą

ar kitas ryšio priėmimo ar perdavimo priemonės. Negalima įsinešti net atmintukų.

Amerikos ambasados bibliotekoje mus šiltai pasitiko ir priėmė švietimo reikalų specialistė Rasa Baukuvienė ir Amerikos informacijos centro direktorė Margarita Juzonienė. Pirmiausia, turėjome retą galimybę apsižvalgyti bibliotekoje. Moksleiviams ir mums, mokytojoms, įspūdj padarė angliškų žurnalų bei knygų kiekis. Tada Margarita Juzonienė įdomiai pristatė ambasadorių darbą, atsakomybes bei pareigas. Mums pasakojo, kad tai nėra tik pristatymai ir atstovavimas renginiuose. Tai yra pilnas atsakomybės ir daug laiko bei jėgų atimantis intensyvus darbas. Ambasadoriai privalo labai domėtis viso pasaulio aktualijomis bei žinoti naujausias žinias ir į jas tinkamai reaguoti. Amerikos informacijos centro direktorė dalijosi turtinga patirtimi apie keliones į JAV ir kitas vietas, kurias jai teko aplankyti, bei išsakė savo nuomonę, kuo jai patinka Amerikos politikai. Jeigu jie pažada kažką, tai būtina įvykdyti, nes kitaip žurnalistai tai išviešintų ir jų karjera labai nukentėtų. Taigi, žmonės taip pat labai atsakingai renka politikus, nes jie žino, kad pažadai bus įvykdyti, todėl ir rinktis tinkamą kandidatą yra labai svarbu.

Mokiniai taip pat daug sužinojo apie Pasaulinę vandens dieną, kuri buvo minima kovo 22 dieną. Taigi, ar žinote kam sunaudojama daugiausia vandens Europoje? O pasaulyje? Ne? Mes tai jau žinome iš išsamaus video pristatymo, o Jūs galite paskaityti apie tai knygose apie vandenį, kurias kiekviena mokykla gavo dovanų. Be to, visi mokiniai bei mokytojos buvome apdovanoti užrašų knygelėmis su 50 valstijų nuotraukomis bei akį traukiančiais žurnalais – „Vanity Fair“, „Vogue“, „Esquire“ ir t.t.

Kelionė tęsėsi „Swedbank“ centrinės būstinės pastate Vilniuje. Mus mielai priėmė Ramunė Matulevičiūtė, su kuria buvome iš anksto aptarusios ir suderinusios šio projekto tikslą. Ekskursijos metu muziejuje buvome spazdininti su pastato atsiradimo istorija, novatoriškais architektūriniais sprendimais ir pastato konstrukcijomis bei apsilankėme bibliotekoje. Turėjome galimybę užkilti įspūdingais stikliniais laiptais į 14 aukštą, kur atsiveria vaizdinga Vilniaus panorama. Akies krašteliu pažvelgėme į darbo vietas, darbuotojų gyvenimo banke niuansus. Visiems įspūdj paliko darbuotojams skirtas poilsio kambarys, kur jie gali ateiti atsipalaiduoti ir, patogiai įsitaisę sėdmaišiuose, pasikalbėti ar paskaityti, žaisti „Alias“, šaškėmis ar šachmatais, dėlioti dėliones ar žiūrėti į savo atvaizdą veidrodyje, kuris iškrepia vaizdą, piešti ar užsiimti kita širdžiai miela veikla. Kad mokiniams būtų įdomiau, Ramunė Matulevičiūtė sugalvojo klausimų apie pastato konstrukcijas, o teisingai atsakę gavo po ekologišką rašiklį. Beje, „Swedbank“ vadovybė kreipia labai didelį dėmesį į ekologiją ir energijos tausojimą, todėl ir naudojamos specialios elektros lemputės, šilumą sulaikančios žaliuzės bei oro kondicionieriai, kurie automatiškai išsijungia atidarius langą, jau nekalbant apie tai, kad visi darbuotojai rašo ekologiškais rašikliais. Žodžiu, sveikintinas požiūris į išteklių naudojimą, taupymą su perspektyva bei architektūriniais sprendimais šimtui metų į ateitį. Džiugu, kad ekskursijos vadovė mokinius įvertino 10 balų iš 10 galimų ir paliko tokį komentarą: „Ekskursija pavyko sklandžiai. Mokiniai buvo dėmesingi ir susidomėję“. Mes taip pat labai dėkingi jai už vaizdų bei išsamų pristatymą.

Paskutinis, bet ne mažiau svarbus, sustojimas buvo Lietuvos Respublikos Seimas. Čia mus pasitiko Seimo narys Domas Petrusis. Jis supažindino su savo darbu, pareigomis bei kompetencijomis. Turėjome progą pamatyti Kovo 11-osios, Konstitucijos bei posėdžių sales, pastarojoje priimami svarbiausi šalies sprendimai. Be kita ko, apsilankėme Ministro Pirmininko Algirdo Butkevičiaus kabinete. Taip pat pamatėme Seimo biblioteką, kuri yra ypatinga tuo, kad ji sujungta su Martyno Mažvydo biblioteka ir, esant reikalui, yra galimybė tiesiogiai užsisakyti reikiamus leidinius. Visi buvome sužavėti šiltu ir betarpišku Seimo nario Domo Petrusio bendravimu, kuris atsakė į visus rūpimus klausimus bei maloniai priėmė savo kraštiečius.

Bene kiekvieno mokinio svajonė yra pajusti bent dalelę Amerikos dvasios. Kadangi man pasisekė ir laimėjau stipendiją vykti į JAV atstovauti Panevėžio „Minties“ gimnazijai bei Lietuvai mokytojų meistriskumo programos metu (TEA), todėl norėjau bent dalele tos svajonės pasidalinti su mokiniais. Taigi, kovo 27 dieną buvo suorganizuota išvyka Panevėžio „Minties“, Velžio ir Ramygalos gimnazijų mokiniams į Amerikos ambasadą, įsikūrusią Vilniuje. Ekskursiją vedžiau kartu su Ramygalos gimnazijos anglų kalbos mokytoja metodininke Viktorija Paškevičiene.

Pirma ir svarbiausia ekskursijos stotelė buvo Amerikos ambasada, esanti Vilniuje. Mokiniais didžiulį įspūdj padarė patikrinimas, kuris yra daug griežtesnis, nei oro uoste, nes ne tik patikrinama metalo detektoriumi, peršviečiami asmeniniai daiktai, negalima įsinešti skysčių, bet ir reikia poste palikti išjungtus mobiliuosius telefonus, fotoaparatus

*Rasa Širmulienė, Panevėžio „Minties“ gimnazijos anglų kalbos mokytoja,
JAV-LT Alumni Asociacijos Panevėžio padalinio Prezidentė*

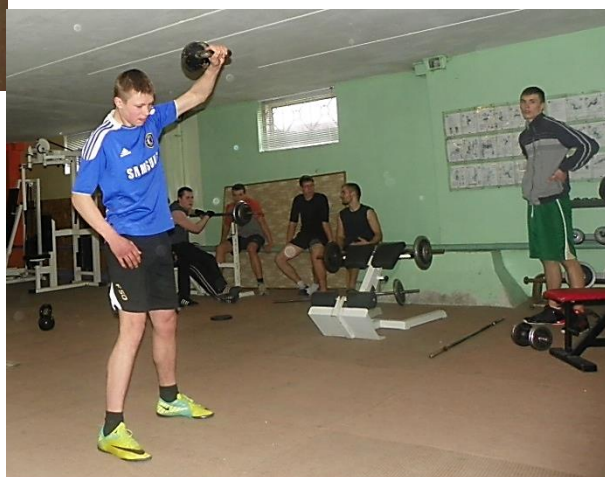

SPORTAS

Stipruolių kovos

Balandžio 3 dieną pirmą kartą mūsų gimnazijoje vyko svarsčio rovimu varžybos. Vaikiniai jį rovė dešine ir kaire ranka. Svarmens svoris – 16 kg. Dalyviai buvo suskirstyti į 3 svorio kategorijas.

Svorio kategorijoje iki 65 kg I-ąją vietą laimėjo 1c klasės mokinys Aistis Barkauskas. Jis svarmenį iškėlė 49 kartus, II-ąją vietą iškovojo jo klasės draugas Mantas Žiurlys (28 kartai).

Svorio kategorijoje 65-75 kg nepralenkiamas buvo Domantas Zemeckis iš IV a klasės, jo rezultatas – 150 kartų, antrąją vietą iškovojo IV b klasės gimnazistas Rokas Ruzgas (136 kartai), o trečiąją – I b klasės mokinys Paulius Mažeika (46 kartai).

Svorio kategorijoje virš 75 kg I-ąją vietą iškovojo IV b klasės mokinys Dalius Petrusis (83 kartai), antrąją vietą iškovojo I b klasės mokinys Vaidas Juzulėnas (69 kartai), o trečioji vieta atiteko I a klasės mokiniui Erikui Tručinskui, iškėlusiam svorį 57 kartus.

Giedrė Kraujalienė, kūno kultūros mokytoja

Zumbos pamokos

Balandžio 24–25 dienomis gimnazistai buvo kviečiami į zumbos pamokas, kurios vyko mokyklos didžiojoje sporto salėje. Čia buvo galima smagiai pasišokti ir, žinoma, pasimokyti zumbos šokio. Pamokas vedė klubo „IR TAU“ vadovė Diana Štankelienė.

Visi susidomėję kviečiami šokti šį šokį gegužės mėnesio savaitgaliais 12 val. klube „IR TAU“, įsikūrusiame J. Basanavičiaus g. 1A. Užsiėmimai nemokami.

O gegužės 1 dieną Panevėžio mieste vyks masinis zumbos šokis, kuriame šoks visi miesto moksleiviai. Kviečiame prisijungti!

Informaciją pateikė Inga Charlampijavienė, kūno kultūros mokytoja

Šį laikraščio „Pertrauka“ numerį išleido ir platino Panevėžio „Minties“ gimnazijos jaunieji korespondentai.

Redaktorė: lietuvių k. mokytoja Vaida Batavičienė.

Maketuotoja: IT mokytoja Inga Rulienė. Laikraštį padaugino Gintautas Gelžinis.

Gimnazijos adresas: Kniaudiškių g. 40, Panevėžys LT – 37119.

Laikraštį „Pertrauka“ galima perskaityti ir internete: <http://www.mintiesgimnazija.lt/index.php/lakrastis-pertrauka>